

Capitolul 5

CALCULUL OPERAȚIONAL (Transformatele Laplace și Fourier)

*Motto: Când ai mijloacele la îndemână
ceea ce pare complex devine simplu
și ceea ce-i simplu poate deveni complex*

1. Transformata Laplace

Fie $f(x) : \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ astfel încât are sens integrala improprie cu parametru

$$F(p) = \int_0^{+\infty} f(x) \cdot e^{-px} dx \quad (1)$$

Definiție. Dacă are sens egalitatea (1), F se numește **transformata Laplace** a lui f și se notează și $L(f(x))$.

Funcțiile f pentru care există transformata Laplace se numesc **funcții original** (sau simplu, original), iar transformata Laplace F se mai numește **funcția imagine** (sau scurt imagine).

Definiție. Funcția $f(x) : I \subset \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ (sau \mathbb{C}), I interval mărginit sau nemărginit, este **derivabilă pe porțiuni** dacă pentru orice interval compact $[a, b] \subset I$ există o diviziune $d = (a = x_0, x_1, x_2, \dots, x_n = b)$ cu

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_{j-1} < x_j < \dots < x_{n-1} < x_n = b,$$

astfel încât $f(t)$ să fie derivabilă pe fiecare interval (x_{j-1}, x_j) și să existe limitele laterale

$$f(x_{j-1} + 0), f(x_j - 0), f'(x + 0), f'(x - 0), j = \overline{1, n}.$$

Definiție. Se numește **original** o funcție $f(x)$, reală sau complexă, definită pe mulțimea numerelor reale și care satisface următoarele condiții:

1. $f(x) = 0$ dacă $x < 0$,
2. $f(x)$ este derivabilă pe porțiuni,
3. există numerele $M > 0, s_0 \geq 0$ astfel încât

$$|f(x)| \leq M \cdot e^{s_0 x} \quad (2)$$

Numărul s_0 se numește **indicele de creștere al funcției** $f(x)$.

Mulțimea funcțiilor original se notează cu \mathcal{O} .

Proprietățile transformatei Laplace:

1. Este liniară; pentru constantele k_1 și k_2 și originalele $f_1(x)$ și $f_2(x)$ are loc egalitatea

$$L(k_1 f_1(x) + k_2 f_2(x)) = k_1 L(f_1(x)) + k_2 L(f_2(x)).$$

2. Pentru orice $a > 0$ și $f(x)$ original are loc egalitatea

$$L(f(ax)) = \frac{1}{a} F\left(\frac{p}{a}\right) \quad (3)$$

în care **$F(p)$ este imaginea funcției $f(x)$.**

Dacă $a > 0$ și $f(x)$ original atunci

$$L(f(x - a)) = e^{-ap} L(f(x)) \quad (4)$$

3. Dacă $f(x)$ este original și α o constantă atunci

$$L(e^{\alpha x} f(x)) = F(p - \alpha) \quad (5)$$

4. **Teorema de derivare a originalului.** Dacă funcția original $f(x)$ este de “n” ori derivabilă, cu derivatele continue atunci

$$L\left(f^{(n)}(x)\right) = p^n \cdot F(p) - p^{n-1} \cdot f(0+) - p^{n-2} \cdot f'(0+) - \dots \dots - pf^{(n-2)}(0+) - f^{(n-1)}(0+) \quad (6)$$

5. **Teorema derivării imaginii.** Dacă $xf(x), x^2f(x), \dots, x^n f(x)$ sunt funcții original atunci derivând egalitatea

$$F(p) = \int_0^{\infty} f(x) \cdot e^{-px} dx$$

în raport cu “p”, obținem formulele

$$F^{(n)}(p) = \int_0^{\infty} (-x)^n f(x) e^{-px} dx, n = 0, 1, 2, \dots \quad (7)$$

6. **Teorema integrării originalului.** Dacă f este original atunci

$$L\left(\int_0^x f(t) dt\right) = \frac{1}{p} \cdot F(p) \quad (8)$$

7. **Teoremele de integrare a imaginii.** Dacă $\frac{f(x)}{x}$ este original atunci

$$\int_p^{\infty} F(g) dg = L\left(\frac{f(x)}{x}\right) \quad (9)$$

Consecințe ale proprietăților transformatei Laplace.

1. Dacă $\alpha > -1$ și $p > 0$ atunci

$$L\left(x^{\alpha}\right) = \frac{\Gamma(\alpha+1)}{p^{\alpha+1}} \quad (10)$$

În particular, pentru $\alpha = 0$ obținem $L(x) = \frac{1}{p}$; $\Gamma(1) = 1$.

Pentru $\alpha = k \in \mathbb{N}$ obținem

$$L\left(x^k\right)=\frac{\Gamma(k+1)}{p^{k+1}}=\frac{k!}{p^{k+1}} \quad (11)$$

2. Utilizând teoreme integrării imaginii rezultă

$$\int_0^{\infty} F(g) dg = L\left(\frac{f(x)}{x}\right) = \int_p^{\infty} \frac{f(x)}{x} \cdot e^{-px} \cdot dx \quad (12)$$

și pentru $p = 0$ obținem

$$\int_0^{\infty} \frac{f(x)}{x} dx = \int_0^{\infty} F(g) dg \quad (13)$$

$$\int_0^{\infty} F^{(n+1)}(g) dg = (-1)^{n+1} \int_p^{\infty} x^n \cdot f(x) \cdot e^{-px} dx \quad (14)$$

care pentru $p = 0$ devine

$$\int_0^{\infty} F^{(n+1)}(g) dg = (-1)^{n+1} \int_p^{\infty} x^n \cdot f(x) dx \quad (15)$$

Pentru $n = 0$, egalitatea (15) devine

$$\int_0^{\infty} f(x) dx = - \int_0^{\infty} F'(q) dq = -F(q) \Big|_0^{\infty} \quad (16)$$

Aplicații.

1. Să se arate că

$$\int_0^{\infty} \frac{\sin^2 u}{u^2} du = \frac{\pi}{2}$$

Rezolvare. Fie funcția

$$I(x) = \int_0^{\infty} \frac{\sin^2 xu}{u^2} du$$

căreia să-i calculăm transformata Laplace.

$$\begin{aligned} L(I(x)) &= L\left(\int_0^{\infty} \frac{\sin^2 xu}{u^2} du\right) = \int_0^{\infty} \frac{1}{u^2} \cdot L(\sin^2 xu) du = \\ &= \frac{1}{2} \int_0^{\infty} \frac{1}{u^2} L(1 - \cos 2xu) du = \frac{1}{2} \int_0^{\infty} \frac{1}{u^2} \left(\frac{1}{p} - \frac{p}{p^2 + 4u^2}\right) du = \\ &= \frac{2}{p} \int_0^{\infty} \frac{du}{4u^2 + p^2} = \frac{1}{p^2} \arctan \frac{2u}{p} \Big|_0^{\infty} = \frac{\pi}{2p^2}. \end{aligned}$$

Deci

$$L(I(x)) = \frac{\pi}{2p^2} \quad \text{și} \quad I(x) = \frac{\pi}{2} x = \int_0^{\infty} \frac{\sin^2 xu}{u^2} du$$

Trecând la limită pentru $x \rightarrow 1$ obținem

$$\int_0^{\infty} \frac{\sin^2 u}{u^2} du = \frac{\pi}{2}.$$

2. Integrați ecuația diferențială, liniară, cu coeficienți constanți și neomogenă

$$y'''(x) - 2y''(x) - y'(x) + 2y(x) = 5 \sin 2x$$

cu condițiile inițiale $y(0) = 1, y'(0) = 1, y''(0) = -1$.

Rezolvare. Teorema derivării originalului conduce la

$$\begin{aligned} L(y'''(x)) &= p^3 \cdot Y(p) - p^2 \cdot y(0) - py'(0) - y''(0) = p^3 Y(p) = p^2 - p + 1 \\ L(y''(x)) &= p^2 \cdot Y(p) - py(0) - y'(0) = p^2 \cdot Y(p) - p - 1 \\ L(y'(x)) &= pY(p) - y(0) = pY(p) - 1 \\ L(y(x)) &= Y(p) \end{aligned}$$

$$\text{și } L(5 \sin 2x) = \frac{1}{p^2 + 4}$$

Se obține ecuația operațională

$$(p^3 - 2p^2 - p + 2)Y(p) - p^2 + p + 2 = \frac{10}{p^2 + 4},$$

din care

$$Y(p) = \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{p+1} + \frac{5}{12} \cdot \frac{1}{p-2} + \frac{1}{4} \left(\frac{p}{p^2+4} + \frac{2}{p^2+4} \right)$$

Funcția original corespunzătoare, soluție a ecuației, are forma

$$y(x) = \frac{1}{3} \cdot e^{-x} + \frac{5}{12} e^{2x} + \frac{1}{4} \sin 2x$$

3. Integrați ecuația diferențială, liniară, cu coeficienți constanți și neomogenă

$$y''(x) + 4y(x) = \sin \frac{3x}{2} \sin \frac{x}{2}$$

și

$$y(0) = 1, y'(0) = 0$$

Rezolvare. Ecuația se mai poate scrie

$$y''(x) + 4y(x) = -\frac{1}{2} (\cos 2x - \cos x).$$

Ecuația operațională are forma $(p^2 + 4)Y(p) - p = -\frac{1}{2} \left(\frac{p}{p^2 + 4} - \frac{p}{p^2 + 1} \right)$, din care

$$Y(p) = \frac{1}{6} \cdot \frac{p}{p^2 + 1} + \frac{5}{6} \cdot \frac{p}{p^2 + 4} - \frac{1}{2} \cdot \frac{p}{(p^2 + 4)^2}$$

Utilizând teorema derivării imaginii se obține

$$L(x \sin 2x) = -\left(\frac{2}{p^2 + 4} \right) = \frac{4p}{(p^2 + 4)^2}$$

iar

$$y(x) = \frac{1}{6} \cos x + \frac{5}{6} \cos 2x + \frac{1}{8} x \sin 2x.$$

$$\begin{aligned} L(af(x) + bg(x))(p) &= \int_0^{\infty} (af(x) + bg(x))e^{-px} dx = a \\ &= \int_0^{\infty} f(x)e^{-px} dx + b \int_0^{\infty} g(x)e^{-px} dx = aL(F(x))(p) + bL(g(x))(p). \end{aligned}$$

1. Proprietățile de omotetie

$$L(f(ax))(p) = \frac{1}{a} L(f(x))\left(\frac{p}{a}\right)$$

$$L(f(x))(ap) = \frac{1}{a} L\left(f\left(\frac{x}{a}\right)\right)(p), \quad a > 0$$

(1) și (2) pot fi exprimate mai simplu astfel:

$$f(ax) = \frac{1}{a} F\left(\frac{p}{a}\right)$$

$$F(ap) = \frac{1}{a} f\left(\frac{x}{a}\right), \quad a > 0$$

Demonstrație:

$$L(f(ax))(p) = \int_0^{\infty} f(ax)e^{-px} dx = (\text{cu } ax = t) = \frac{1}{a} \int_0^{\infty} f(t)e^{-\frac{p}{a}t} dt = \frac{1}{a} L(f(x))\left(\frac{p}{a}\right).$$

$$L(f(x))(ap) = \int_0^{\infty} f(x)e^{-apx} dx = (\text{cu } ax = t) = \frac{1}{a}$$

$$= \frac{1}{a} \int_0^{\infty} f\left(\frac{t}{a}\right)e^{-pt} dt = \frac{1}{a} L\left(f\left(\frac{x}{a}\right)\right)(p).$$

2. Prima teoremă de translație folosește funcția unitate a lui Heaviside $H(x)=0$ pentru $x < 0$ și $H(x) = 1$ pentru $x \geq 0$.

2.1. Prima teoremă de translație

$$f(x-a)H(x-a) = e^{-ap}F(p), \quad a > 0 \quad (1)$$

Într-adevăr,

$$\begin{aligned} L(f(x-a)H(x-a))(p) &= \int_0^{\infty} f(x-a)H(x-a)e^{-px}dx = (\text{cu } x-a=t) = \\ &= \int_0^{\infty} H(t)f(t)e^{-p(t+a)}dt = e^{-ap} \int_0^{\infty} f(t)e^{-pt}dt = e^{-ap} \int_0^{\infty} f(t)e^{-pt}dt = e^{-ap}F(p), \quad a > 0 \end{aligned}$$

Dacă relația (3) se folosește de la dreapta la stânga, trebuie ținut cont că originalul $H(x-a)=0$ pentru $x < a$ și atunci, fără a mai utiliza funcția unitate avem: $e^{-ap}F(p) = f(x-a)$.

2.2. A doua teoremă de translație

$$f(x+a) = e^{ap} \left(F(p) - \int_0^a f(x)e^{-px}dx \right), \quad a > 0 \quad (2)$$

Într-adevăr,

$$\begin{aligned} L(f(x+a))(p) &= \left(\int_0^{\infty} f(x+a)e^{-px}dx \right) = \left(\int_a^{\infty} f(t)e^{-p(t-a)}dt \right) = \\ &= e^{ap} \int_0^{\infty} f(x)e^{-px}dx - e^{ap} \int_0^a f(x)e^{-px}dx. \end{aligned}$$

3. Teorema de deplasare

$$e^{-\alpha x}f(x) = F(p+\alpha), \quad \alpha \in \mathbb{C} \quad (3)$$

$$L(e^{-\alpha x}f(x))(p) = \int_0^{\infty} f(x)e^{-(p+\alpha)x}dx = F(p+\alpha)$$

Din proprietatea a doua de omotetie și din teorema de deplasare, deci din (2) și (5), obținem:

$$e^{-\alpha x}f(\beta x) = \frac{1}{\beta} F\left(\frac{p+\alpha}{\beta}\right) \quad (4)$$

4. Teorema de derivare a originalului

$$f(x)^{(n)} = p^n F(p) - p^{n-1}f(0+) - \dots - pf^{n-2}(0+) - pf^{n-1}(0+) \quad (5)$$

valabilă dacă $f \in C^n$ și are sens $L(f^{(n)}(x))(p)$.

Demonstrație:

$$L(f(x))(p) = \int_0^{\infty} f(x)e^{-px} dx = f(x)e^{-px} : \infty_0 + p \int_0^{\infty} f(x)e^{-px} dx = pF(p) - f(0+)$$

Deci $f(x) = p F(p) - f(0+)$ și pentru $n=1$, (7) se verifică. Pentru $n = 2$ avem:

$$f''(x) = (f(x))' = pL(f(x)) - f(0+) = (\text{ținând cont de rezultatul pentru } n = 1 \text{ obținem}) = p^2 F(p) - pf(0+) - f(0+).$$

Operația de derivare în spațiul funcțiilor original se transformă în operația de înmulțire cu p în spațiul funcțiilor imagine, abstracție făcându-se de un polinom în p .

5. Teorema derivării imaginii

În ipoteza că $xf(x), x^2f(x), \dots, x^n f(x)$ sunt funcții original se poate argumenta posibilitatea derivării sub integrală în raport cu p în relația de definiție:

$$F(p) = \int_0^{\infty} f(x)e^{-px} dx$$

Obținem formulele:

$$(-x)^n f(x) = F^{(n)}(p), \quad n = 0, 1, \dots \quad (8)$$

Deci și acestei operații de derivare îi corespunde operația de înmulțire cu “ x ”.

6. Teorema integrării originalului

$$\int_0^x f(t)dt = \frac{1}{p} F(p), \quad f \in C^0(\mathbb{R}_+) \quad (9)$$

Demonstrație: Fie $g(x) = \int_0^x f(t)dt$. Cum $f \in C^0(\mathbb{R})$, $g \in C^1(\mathbb{R}_+)$ și

$$g(0+) = 0 \quad (\text{din modul de definire a lui } g). \quad g(x) = pG(p) - g(0+) = pG(p)$$

Deci $L(g'(x))(p) = L(f(x))(p) = pG(p) = pL\left(\int_0^x f(t)dt\right)(p)$ de unde (9) are loc.

7. Teorema de integrare a imaginii este dată prin relația:

$$\frac{f(x)}{x} = \int_p^\infty F(q) dq \quad (10)$$

valabilă când $\frac{f(x)}{x}$ este funcție original.

Demonstrație:

$$\begin{aligned} \int_p^\infty F(s) ds &= \int_p^\infty \left(\int_0^\infty f(x) e^{-sx} dx \right) = \\ &= \left(\int_0^\infty f(x) e^{-sx} dx \right) = \int_0^\infty \left(\frac{f(x)}{x} e^{-sx} \right) \frac{ds}{s} \Big|_{s=p}^{s=\infty} dx = \\ &= \int_0^\infty \frac{f(x)}{x} e^{-px} dx = L\left(\frac{f(x)}{x}\right)(p). \end{aligned}$$

▪ Din faptul că

$$\sin ax = \frac{a}{p^2 + a^2}, \quad \cos ax = \frac{p}{p^2 + a^2}, \quad p > 0$$

și din teorema de deplasare: $e^{-\alpha x} f(x) = F(p + \alpha)$ obținem că:

$$e^{bx} \sin ax = \frac{a}{(p-b)^2 + a^2}, \quad e^{bx} \cos ax = \frac{p-b}{(p-b)^2 + a^2}, \quad a > 0, \quad b \in \mathbb{R}.$$

▪ Se poate arăta cu ajutorul teoremei de convoluție că

$$B(p, q) = \frac{\Gamma(p) \cdot \Gamma(q)}{\Gamma(p+q)}, \quad p, q > 0 \quad (3)$$

▪ Cu ajutorul teoremei de integrare a imaginii:

$$\frac{f(x)}{x} = \int_p^\infty F(q) dq$$

putem calcula integrale de forma:

$$\int_0^\infty \frac{f(x)}{x} dx$$

cu formula:

$$\int_0^{\infty} \frac{f(x)}{x} dx = \int_0^{\infty} F(q) dq$$

Într-adevăr,

$$\frac{f(x)}{x} = \int_p^{\infty} F(q) dq$$

se mai scrie

$$\int_0^{\infty} \frac{f(x)}{x} \cdot e^{-px} dx = \int_0^{\infty} F(q) dq$$

Făcând $p = 0$ obținem relația căutată.

a) $\sin x = \frac{1}{p^2 + 1}$, atunci cu d avem:

$$\int_0^{\infty} \frac{\sin x}{x} dx = \int_0^{\infty} \frac{dp}{p^2 + 1} = \arctg p \Big|_0^{\infty} = \frac{\pi}{2}$$

b) pentru $a > 0, b > 0$

$$\int_0^{\infty} \frac{e^{-at} - e^{-bt}}{t} dt = \ln \frac{b}{a}$$

Într-adevăr, avem:

$$\int_0^{\infty} \frac{e^{-at} - e^{-bt}}{t} dt = \int_0^{\infty} \left(\frac{1}{p+a} - \frac{1}{p+b} \right) dp = \ln \frac{p+a}{p+b} \Big|_{p=0}^{p=\infty} = -\ln \frac{a}{b} = \ln \frac{b}{a}.$$

c) **Integralele lui Froullani**

$$1. \int_0^{\infty} \frac{1}{t} (e^{-at} - e^{-bt}) \sin mt dt = \arctg \frac{b}{m} - \arctg \frac{a}{m} - \arctg \frac{a}{m}, \quad a, b, m > 0$$

$$2. \int_0^{\infty} \frac{\cos at - \cos bt}{t} dt = \ln \frac{b}{a}, \quad a, b > 0$$

$$3. \int_0^{\infty} \frac{1}{x} e^{-ax} \sin bxdx = -\arctg \frac{a}{b}, \quad a > 0, b > 0.$$

- Cu teorema de deplasare și faptul că

$$x^{n'} = \frac{n!}{p^{n+1}} \text{ obținem că: } x^n e^{\alpha x} = \frac{n!}{(p-\alpha)^{n+1}}$$

Transformata Laplace în calculul operațional.

a. **Metoda generală a calculului operațional** constă în următoarele:

- dată o problemă în *spațiul original*, o transpunem în *spațiul imagine*. Se fac calculele algebrice din *spațiul imagine*. Aplicând inversa transformatei Laplace, sau mai comod, utilizând tabelul “ $f(x) = F(p)$ “ obținem soluția din “*spațiul original* “. Calculul operațional este calculul care utilizează transformata Laplace.

b. **Problema Cauchy pentru ecuații diferențiale liniare, cu coeficienți constanți, rezolvată operațional.**

Pentru simplificarea expunerii, prezentăm lucrurile legate de ecuația diferențială liniară de ordinul al doilea, având coeficienți constanți:

$a_0 x'' + a_1 x' + a_2 x = f(t)$, $a_0 \neq 0$, $a_1, a_2 \in \mathbb{R}$, $f(x)$ -original, cu problema Cauchy:

$x(0) = x_0$, $x'(0) = x_1$, $x_0, x_1 \in \mathbb{R}$.

Soluție: Utilizând Transformata Laplace, din $x(t)=X(p)$, $f(t)=F(p)$, ecuația (original) devine: $(a_0 p^2 + a_1 p + a_2)X(p) - (a_0 x_0 p + a_0 x_1 + a_1 x_0) = F(p)$ numită **ecuația operațională**.

De unde obținem $X(p)$ și $x(t) = L^{-1}(X(p))(t)$.

Exemple:

b1. Fie ecuația : $x'' - 5x' + 6x = e^t$ cu $x(0) = -1$, $x'(0) = 1$.

Arătați că $x(t) = \frac{1}{2}e^t - 5e^{2t} + \frac{7}{2}e^{3t}$

Soluție: $x'' = p^2X(p) - px(0) - x'(0) = p^2X(p) + p - 1$; $e^t = \frac{1}{p-1}$

Ecuația operațională este: $(p^2 - 5p + 6)X(p) = -p + 6 + \frac{1}{p-1}$

Descompunând în fracții simple obținem:

$$X(p) = -\frac{5}{p-2} + \frac{7}{2(p-3)} + \frac{1}{2(p-1)} \quad \text{De unde: } x(t) = \frac{1}{2}e^t + \frac{7}{2}e^{3t} - 5e^{2t}.$$

b2. $x'' - 4x' + 4x = \sin t$ cu $x(0) = 1$, $x'(0) = 2$.

$$R: (p^2 - 4p + 4)X(p) = p - 2 + \frac{1}{1+p^2}$$

$$X(p) = \frac{21}{25(p-2)} + \frac{1}{5(p-2)^2} + \frac{3}{25(p^2+1)} + \frac{4p}{25(p^2+1)}$$

$$x(t) = \frac{21}{25}e^{2t} + \frac{1}{5}te^{2t} + \frac{3}{25}\sin t + \frac{4}{25}\cos t$$

b3. $x'' - 2x' + 2x = t$, $x(0) = -2$, $x'(0) = 0$.

$$R: X(p) = \frac{1}{2p} + \frac{1}{2p^2} - \frac{5}{2} \cdot \frac{p-1}{(p-1)^2+1} - \frac{4}{(p-1)^2+1}$$

$$x(t) = \frac{1}{2} + \frac{t}{2} - \frac{5}{2}e^t \cos t - 4e^t \sin t$$

b4. $x' + 2x = e^{-t}(2\cos 2t + \sin 2t)$, $x(0) = 0$

$$\mathbf{R:} \quad (p+2)X(p) = \frac{2(p+1)}{(p+1)^2 + 4} + \frac{2}{(p+1)^2 + 4}$$

$$X(p) = \frac{2}{(p+1)^2 + 1} \quad \text{și} \quad x(t) = e^{-t} \sin 2t$$

b5. $x'' = 3y - 3x + 3z$, $y'' = x - t$, $z'' = -z$, $x(0) = x'(0) = 0$

$$y(0) = 0, \quad y'(0) = -1, \quad z(0) = 1, \quad z'(0) = 0.$$

R: $p^2X = 3(Y - X + Z)$, $p^2Y = X - Y - 1$, $p^2Z = -Z + p$ de unde:

$$X = \frac{3(p-1)}{(p^2+4)p^2}, \quad Y = \frac{3(p-1)}{p^2(p^2+1)(p^2+4)}, \quad Z = \frac{p}{p^2+1}$$

fază în care putem considera problema rezolvată aproape în totalitate (restul calculelor fiind de rutină și uzură).

c1. Să considerăm inițial ecuația diferențială liniară cu coeficienți constanți

$$a_0 y^{(n)}(t) + a_1 y^{(n-1)}(t) + \dots + a_n y(t) = b(t) \quad (1)$$

completată cu valorile date:

$$\left. \begin{array}{l} y(0) = y_0 \\ y'(0) = y_1 \\ y^{(n-1)}(0) = y_{n-1} \end{array} \right\} \quad (2)$$

$b(t)$ fiind funcție original.

Amplificăm ecuația (1) cu e^{-pt} și integrăm în raport cu t de la 0 la ∞ .

Notând:

$$Y_{(p)} = \int_0^\infty y(t) e^{-pt} dt$$

transformata Laplace a funcției $y(t)$, integrând prin părți obținem:

$$\int_0^{\infty} y'(t)e^{-pt} dt = y'(t)e^{-pt} \Big|_0^{\infty} + p \int_0^{\infty} y(t)e^{-pt} dt = -y_0 + pY(p)$$

$$\int_0^{\infty} y''(t)e^{-pt} dt = y'(t)e^{-pt} \Big|_0^{\infty} + p \int_0^{\infty} y'(t)e^{-pt} dt = -y_1 + p(-y_0 + pY(p)) = -y_1 - py_0 + p^2 Y(p). \quad (3)$$

$$\int_0^{\infty} y^{(n)}(t)e^{-pt} dt = -y_{n-1} - py_{n-1} - p^2 y_{n-2} - \dots - p^{n-1} y_0 + p^n Y(p)$$

Amplificând (3) cu a_k și însumând obținem:

$$R_0(p) + R(p)Y(p) = B(p) \quad (4)$$

unde $R_0(p)$ este un polinom în p de grad cel mult $n-1$, $R(p)$ un polinom de grad n și $B(p)$ transformata Laplace a lui $b(t)$.

Din (4) obținem:

$$Y(p) = \frac{B(p) - R_0(p)}{R(p)} \quad (5)$$

Funcția $\frac{R_0(p)}{R(p)}$ verifică ipoteza teoremei D.a.

Notând $c = \lim_{p \rightarrow \infty} \frac{pR_0(p)}{R(p)}$, atunci:

$$\frac{R_0(p)}{R(p)} - \frac{c}{p} = \frac{pR_0(p) - cR(p)}{pR(p)} \quad (6)$$

După cum am luat c , fracția dată de (6) are numărătorul de grad cel mult $n-2$ (termenii de grad $n-1$ reluându-se), iar numitorul de grad $n+1$, deci diferența de grade între numitor și numărător este de cel puțin 2.

Natura lui $B(p)$ hotărăște ca funcția $\frac{B(p)}{R(p)}$ să verifice condițiile teoremei

amintite anterior. Dacă gradul lui $R(p)$ este superior lui 1, este suficient pentru

aceasta, $B(p)$ fiind mărginită, ca $b(t)$ să fie funcție original, mai precis să satisfacă condițiile:

$$\left. \begin{array}{ll} |b(t)| < c e^{\alpha t} & \text{pentru } t \geq 0 \\ b(t) = 0 & \text{pentru } t < 0 \end{array} \right\} \quad (\text{orig.})$$

Dacă gradul lui $R(p)$ este 1, atunci formula (7) din E.a. arată că este suficient ca $b(t)$ să aibă derivată continuă pe porțiuni satisfăcând cu $b(t)$ condițiile (orig.). Deci dacă sunt îndeplinite condițiile teoremei E.a. cu formula (3) din același paragraf găsim:

$$y(t) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} Y(p) e^{pt} dt = (5) = \frac{1}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} \frac{B(p) - R_0(p)}{R(p)} e^{pt} dp \quad (7)$$

c2. Să concretizăm cu ecuația de ordinul doi:

$$a_0 y'' + a_1 y' + a_2 y = b \sin kt, \quad y = 0, \quad y_1 = 0$$

cu rădăcini ale ecuației caracteristice complexe $\lambda = \alpha + i\beta$, $I = \alpha - i\beta$, cu $\alpha < 0$. În electricitate, o astfel de ecuație descrie oscilațiile forțate într-un circuit R, L, C .

Trecând la transformata Laplace obținem ecuația:

$$(a_0 p^2 + a_1 p + a_2) Y(p) = \int_0^\infty b \sin kte^{-pt} dt = \frac{bk}{k^2 + p^2}$$

Rezolvând obținem:

$$Y(p) = \frac{bk}{(a_0 p^2 + a_1 p + a_2)(k^2 + p^2)}$$

și cu formula de inversiune obținem:

$$y(t) = \frac{bk}{2\pi i} \int_{\gamma-i\infty}^{\gamma+i\infty} \frac{e^{pt}}{(a_0 p^2 + a_1 p + a_2)(k^2 + p^2)} dp$$

Notând

$$f(p) = \frac{e^{pt}}{(a_0 p^2 + a_1 p + a_2)(k^2 + p^2)}$$

punctele singulare sunt $\pm ik$ și $\alpha \pm i\beta$. Pe postul lui γ putem alege orice număr pozitiv. Pentru a calcula integrala completăm dreapta $\text{Re } p = \gamma$ cu o semicircumferință de rază suficient de mare pentru a înconjura toate punctele singulare.

Cu teorema reziduurilor

$$y(t) = 2\pi i \sum \text{Re } z f(a_k) = \\ = b k \left(\text{Re } z f(p) \Big|_{ik} + \text{Re } z f(p) \Big|_{-ik} + \text{Re } z f(p) \Big|_{\alpha + i\beta} + \text{Re } z f(p) \Big|_{\alpha - i\beta} \right)$$

Calculăm reziduul în punctele p_k , p_k fiind poli simpli pentru f , cu formula:

$$\text{Re } z f(p_k) = \text{Re } z \frac{A(p)}{B(p)} \Big|_{p_p} = \frac{A(p_k)}{B'(p_k)}$$

Procesul rezultat îl constituie suprapunerea a două oscilații – una periodică cu frecvența egală cu cea a forței exterioare și cealaltă oscilație fiind amortizată, viteza de amortizare fiind determinată de α . Pentru $\alpha = 0$ și $\beta = k$ obținem o rezonanță, iar soluția va fi o oscilație cu amplitudinea infinit crescătoare.

c3. Să considerăm ecuația căldurii

$$\frac{\partial u}{\partial t} = \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}$$

pe intervalul $0 \leq x \leq l$ cu condițiile inițiale $u_x(0, t) = 0$, $u(l, t) = u_1$, $u(x, 0) = u_0$.

Din punct de vedere fizic, aceasta spune că, la momentul t , temperatura nu este aceeași în extremitatea inițială și în cea finală l , dar ele se mențin constante. În plus, la momentul inițial, temperatura într-un punct x este u_0 .

Aplicând transformata Laplace în t , adică trecând de la funcția $u(x,t)$ la funcția:

$$v(x, p) = \int_0^{\infty} u(x, t) e^{-pt} dt$$

pentru $v(x, p)$ obținem: $\frac{d^2 v}{dx^2} - pv(x, p) = -u_0$ cu condițiile inițiale

$v_x(0, p) = 0, v(l, p) = \frac{u_1}{p}$ (deci o problemă bilocală). Soluția ei este:

$$v(x, p) = \frac{u_0}{p} + \frac{u_1 - u_0}{p} \frac{\operatorname{ch} x \times \sqrt{p}}{\operatorname{ch} l \sqrt{p}}, \text{ de unde}$$

$$u(x, t) = u_0 + \frac{u_1 - u_0}{2\pi i} \int_{\gamma - i\infty}^{\gamma + i\infty} \frac{e^{pt}}{p} \cdot \frac{\operatorname{ch} x \times \sqrt{p}}{\operatorname{ch} l \sqrt{p}} dp \text{ care se rezolvă cu teorema}$$

reziduurilor.

Istoric. Integrala Fourier apare pentru întâia oară în cartea lui Fourier “Teoria analitică a căldurii” (1822), unde ea se aplică mai multor probleme de fizică-matematică. Lucrările lui Fourier, ca și lucrările lui Cauchy care utilizează integrala Fourier în studiul propagării undelor (1842), nu conțin demonstrații de convergență. Transformata Laplace este dezvoltată de Laplace în 1812 în “Teoria analitică a probabilităților”. Independent, Euler, în 1737 consideră integrale ale produsului $e^{-px}f(x)$ pentru a rezolva ecuații ordinare. Nici Euler și nici Laplace nu-și pun problema utilizării transformatei în planul complex. Inginerul englez Heaviside, începând cu anul 1892, introducând $p = \frac{\partial}{\partial t}$, găsește soluții în problemele de electrotehnică care se reduc la ecuații cu derivate parțiale. El pune astfel bazele calculului operațional. Din 1910

Bromwich, apoi Carson, Van der Pol, Doetsch, aplicând transformata Laplace în complex justifică regulile lui Heaviside.

Lucrările lui Denjoy, Carleman, Ostrovski pe clase de funcții quasianalitice se întind în intervalul 1920-1930.

Cu utilizarea integralei Lebesgue, teoria transformatei Fourier se dezvoltă. Cu dezvoltarea teoriei distribuțiilor apare posibilitatea definirii transformatei Fourier prin distribuții.

(i): $f(x)$ continuă pe porțiuni

(ii): $f(x)$ nu trebuie să crească mai repede ca exponențiala când $x \rightarrow \infty$.

(iii): este îndeplinită pentru $|f(x)| < c e^{ax}$ pentru $x > M > 0$ și în plus, integrala

(1) este convergentă pentru $\operatorname{Re} \tau > a$. Într-adevăr,

$$\left| \int_M^\infty f(x) e^{-\tau x} dx \right| < c \int_M^\infty \exp(a - \operatorname{Re} \tau)x dx$$

În acest plan, $F(\tau)$ este funcție analitică. Ea este prelungibilă la tot planul și singularitățile sale sunt în $\operatorname{Re} \tau \leq a$.

Vom stabili legătura naturală între denumire și notație.

Fie deci $f: \mathbb{R}_+ \rightarrow \mathbb{R}$ astfel încât are sens integrala improprie cu parametru

$$F(p) = \int_0^\infty f(x) e^{-px} dx, \quad p \in \mathbb{R} \quad (1)$$

Definiție. Dacă are sens (1), F se numește transformata Laplace a lui f și se mai notează cu $L(f(x))(p)$.

Transformata fiind definită printr-o integrală improprie, trebuie să stabilim condiții asupra lui p pentru convergență. Aceste condiții sunt corelate cu f . Funcțiile f pentru care există transformata Laplace se numesc **funcții original** (sau simplu, original), iar transformata Laplace F se numește funcția

image (sau scurt, **image**). Ca notații pentru **legătura original-image** pot fi întâlnite:

$f(x) \leftrightarrow F(p)$ sau $F(p) \leftrightarrow f(x)$, $F(p) \rightarrow f(x)$, $f(x) \rightarrow F(p)$ sau mai simplu $f(x) = F(p)$, $F(p) = f(x)$.

Preferăm ultima notație (putând fi folosite și altele – după preferințe și cu convenția stabilită fără ambiguități).

Numim **funcție original**, funcția $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, cu proprietățile:

(O_1) : f este nulă pentru $x < 0$

(O_2) : f are **creștere exponențială**, adică există $x_0 \in \mathbb{R}$, a și $M \in \mathbb{R}$, încât

$$|f(x)| \leq M e^{ax} \text{ pentru } x > x_0 \quad (2)$$

Pentru $p > a$ integrala (1) care definește transformata Laplace este absolut și uniform convergentă.

Într-adevăr, în condițiile (2) avem:

$$\left| \int_0^\infty f(x) e^{-px} dx \right| \leq \int_0^\infty |f(x)| e^{-px} dx \leq$$

$$M \int_0^\infty e^{ax} e^{-px} dx = M \int_0^\infty e^{-(p-a)x} dx$$

Ultima integrală este convergentă pentru $p > 0$ și conform criteriului comparației, au loc afirmațiile făcute.

În plus, să observăm că ipoteza ca $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ nu este esențială, argumentarea anterioară fiind valabilă și pentru $f : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{C}$ (în ipoteza (2)).

Cazuri concrete. (d1) Funcția $f(x) = e^{bx}$, cu b real sau complex va avea creștere exponențială putând lua $a = \operatorname{Re} b$, $M > 1$ și $x_0 \in \mathbb{R}$. Într-adevăr,

$$|f(x) e^{-ax}| = e^{(\operatorname{Re} b)x} \cdot e^{-ax} = 1 \leq M \quad (1')$$

$$L(f(x))(p) = \int_0^{\infty} e^{bx} e^{-px} dx = \int_0^{\infty} e^{-(p-b)x} dx = \frac{1}{p-b} \quad (2')$$

Deci $\exp(bx) = \frac{1}{p-b}$ și $\frac{1}{p-b} = \exp(bx)$, convergența integralei având loc pentru $p > \text{Re}b$ dacă $p \in \mathbb{R}$ și $\text{Re}p > \text{Re}b$ dacă $p \in \mathbb{C}$.

Observație. Nu este greu să vedem că L este liniară. Utilizând liniaritatea, rezultatul din d1 și relațiile lui Euler:

$$\cos \omega t = \frac{1}{2} (e^{i\omega t} + e^{-i\omega t})$$

$$\sin \omega t = \frac{1}{2i} (e^{i\omega t} - e^{-i\omega t})$$

obținem:

$$\cos \omega t = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{p-i\omega} + \frac{1}{p+i\omega} \right) = \frac{p}{p^2 + \omega^2} \quad (1')$$

$$\sin \omega t = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{p-i\omega} - \frac{1}{p+i\omega} \right) = \frac{\omega}{p^2 + \omega^2} \quad (2')$$

pentru $\text{Re}p > |\text{Im}\omega|$.

Proprietatea transformatei Laplace

a. Dacă inegalitatea care exprimă proprietatea de creștere exponențială este valabilă pentru tripletul (x_0, a', M) pentru orice $a' > a$.

Notând $\alpha = \inf a$, a fiind în tripletul (x_0, a', M) , α se numește **abscisa**

de convergență a funcției f .

Din cele făcute până acum rezultă că pentru a exista transformata Laplace $L(f)(p)$ este suficient ca f să aibă abscisă de convergență $\alpha \in \mathbb{R}$ sau

$\alpha = -\infty$ și transformata are sens pentru $p > \alpha$ în cazul $p \in \mathbb{R}$ și $\operatorname{Re} p > \alpha$ în cazul $p \in \mathbb{C}$. Vom nota cu α_f, α_g abscisele de convergență pentru f și g .

b. Pentru $p > \alpha = \max\{\alpha_f, \alpha_g\}$ are loc proprietatea de liniaritate
 $af + bg = aF(p) + bG(p)$.